

„A jövő fiatalá tesz”

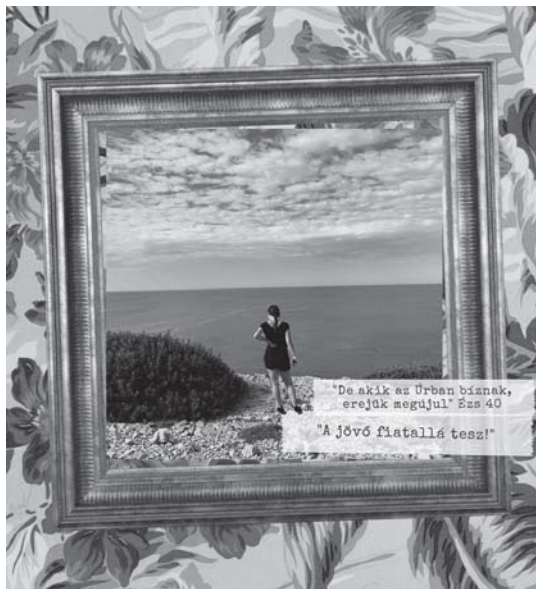
De akik az Úrban bíznak, erejük megújul... (Ézs 40, 31)

A jövő fiatalá tesz! – biztat Jürgen Moltmann, a reménység teológusa, aki vallástalan német családból érkezve, fiatal katonaként esett hadifogságba Belgiumban. Egy amerikai tábori lelkész adta kezébe először az Újszövetséget és a Zsoltárokat tartalmazó kis zsebbibliát. „Nem én találtam meg Krisztust, hanem Ő talált rám” – vallotta később.

Életének további fejezetei már a teológiatörténet részét képezik, hiszen a tübingeni egyetem 97 éves professor emeritusát ma a 20. század egyik legnagyobb hatású protestáns gondolkodójaként tartjuk számon.

2023 a konfirmandusok, 2024 a fiatalok éve egyházunkban. A konfirmáció és az ifjúsági munka azért kerül forrópontként kerekasztal-beszélgetések, tanulmányok, a közös gondolkodás, tevékeny odafordulás középpontjába, mert mindannyian érezzük, hogy míg keresztyén közösségeink a nemzedékek együttélésére épülnek, addig a különböző generációk látásmódja, valóságérzékelése egyre távolabb kerül egymástól. Ebben a feszültségben, az eltérő kulturális háttér, a közös nyelv megtalálásának hiányában pedig komoly kihívássá válik a hit továbbadásának feladata is.

Gyakran halljuk a közhelyszerű megállapítást még egyházi berkeken belül is: „a fiataloké a jövő!” – és bár ennek a felkiáltásnak a jegyében valóban óvodákat, iskolákat tartunk fenn, leginkább az általunk elképzelt jövőbe száműzzük őket, miközben komoly fórumokon nem tartunk igényt a véleményükre, de jelenlétükre sem. Viszont igaz lehet, hogy hiába kérdezzük őket, úgy



érezzük; nem érkezik értékelhető válasz, hiányzik az elköteleződés, a terhelhetőség. A hittel kapcsolatos közös útkereséssel szemben gyakran győz az utolsó chat üzenetben érkező színesebb-szagosabb programajánlat.

Éppen ezekkel a dilemmákkal küzdve sietnek a segítségünkre az idős teológus professor megszívlelendő és ma is aktuális gondolatai. Ő úgy látja, hogy a „fiataloké a jövő” kijelentés helyett pontosabb a „jövő fiatalá tesz” megállapítás. Hiszen ma fiatalok körében is találkozunk világmegvetéssel, rezignációval, a jövőtlenség érzésével, ugyanakkor az újrakezdésre indító kihívásként felfogott jövő idősebb korban is a lehetőségek kibontakozását jelentheti.

Fiatalok és idősebbek egyaránt átéljük, hogy határokba ütköznek, megtapasztalják terveik

meghiúsulását, jó szándékú nekirugaszkodásaik töredékességét és nem utolsósorban a bűn torzító hatalmát, amely ellehetetleníti az életet.

A keresztyén reménység azonban éppen arról szól, hogy van esélyünk az újrakezdesre. Felkelhetünk csődjeinkből, megszabadulhatunk szorongásainktól, még vereségeinkből is erőforrást kovácsolhatunk. Hiszen Ézsaiáson keresztül ismerjük Isten ígését: „akik az ÚRban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.”

Az élő Isten mindig az életre hív minket, ha az Ő közelébe kerülünk, akkor az eredet, a teremtő és újjáteremtő erő közelében lehetünk és mi magunk is eredetivé válhatunk. Ez nagyon különböző generációk együttes tapasztalata, sőt hitvallása lehet. Ma

is generációkat összekötő, párbeszédet, közös előretekintést, mozdulást segítő meggyőződés, ami átüt minden kulturális, szociális, társadalmi, nemzedéki megosztottságon.

A keresztyén reménység ugyanis biztos horgonyként Krisztus feltámadásába kapaszkodik és ezért mindig nyitott Isten életet megújító jövője felé. Az élet veszteségeiből, kudarcaiból Isten mindenkét újjá teremtő, megfiatalító hatalma munkálkodhat a hétköznapijainkban ott is, ahol a bűn pusztító ereje látszólag már mindent tönkretett.

Ez a jövő, az Élő Istennel tervezhető jövő, éveink számától függetlenül tehet bennünket fiatallá.

■ SMIDÉLIUSZ GÁBOR

A HÓNAP IGÉJE: SZEPTEMBER

„Jézus Krisztus mondja: Hát ti kinek mondotok engem?” (Mt 16,15)

Mit jelent az a szó, hogy kérdés?

Nap mint nap teszünk fel mi magunk is kérdéseket, de talán nem is mérjük fel azt, hogy mekkora értéke van, hogy tudunk kérdezni. Ha az interneten rákeresünk ezen szó meghatározására, akkor az elsők között ezt találjuk: „érdeklődő szándékú tudakozódás, amely egy adat, információ megszerzésére irányul.”

A kérdés, nagyon fontos eleme az emberi kommunikációnak, hiszen mindig célja és iránya van. Egy kérdés eltántoríthat bizonyos döntésektől, de meg is erősíthet adott esetben bennünket abban, hogy amit eddig

gondoltunk az helyes. Van, amikor olyan hatást gyakorol az ember életére, hogy az tartósan megváltozik tőle. Ezzel szemben lehet egy kérdés manipulatív is, így rombolhat, veszélyes fegyverré válhat.

Bizonyára mindannyian voltunk már olyan életszakaszban, élethelyzetben, amikor kimondottan egy adott probléma foglalkoztatott minket. Merre tart életünk? Mi legyen a következő lépés, döntés, amelyet meghozzunk, amivel irányba állíthatjuk mindennapjainkat?

Fontos, hogy az ember feltegye önmagának azokat az önkritikus, sokszor nehezen

megfogalmazható kérdéseket, amiket talán sohasem szeretet volna másoktól hallani. Ha mindez nem megy saját erőből, akkor szükségünk van valakire, aki helyettünk kérdez és ezen keresztül kiemel olyan mély gödörből is, amelyből azt hittük, soha többé nincs kiút.

Tudósok, filozófusok már századokkal ezelőtt felismerték, hogy egy okosan kigondolt és helyesen megfogalmazott kérdés hatalmas lendületet adhat egy beszélgetésnek. Meglátták, hogy nem csak külső hatásai vannak a kérdéseknek, hanem egy belső dialógus is elindul ilyen esetekben, az ember szívéig hatol és ez eredményezi a hallható-látható eredményt.

Az Újszövetség lapjain láthatjuk, hogy Jézus sokszor él a kérdésfelvetés módszerével. Nem véletlenül teszi ezt. Célja van minden egyes mondatának. Olyan felismeréshez akarja vezetni az embert, amit homályos látása miatt önmaga nem tudna elérni. Ezekkel a kérdésekkel KÉR minket arra, hogy ne csak azt nézzük, ami a szemünk előtt van.

Hasonlóan cselekszik áhítatunk alapjául szolgáló igeszakaszunkban is. „Hát ti kinek mondotok engem?” - teszi fel a kérdést Jézus. A válasz nem maradt el, akkor és ott: „Simon Péter így felelt: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” A kérdés elérte célját. Péter, Jézus előtt és a tanítványi körben vallást tett hitéről. Jézus kérdésének ereje volt és van a mai napig. Péterben átszakadt egy gát és kimondta azt, amit más nem mert: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.”

Mi sokszor félünk bizonyos kérdésekkel szembesülni és ez talán azért van, mert megriadunk a választól, amelyet adnunk kellene a feltett kérdésre. Hitünkkel kapcsolatban is így vagyunk sok esetben. Világunk elvárások elé állít, kész válaszokat

ad, amelyekből válogathatunk, de ezek között nincs ott Péter válasza. Mindezek miatt Krisztus kérdését meghalván nem merjük vállalni válaszunkat az emberek előtt, talán sokszor még önmagunk előtt sem.



Péter példáját követve bátrak és szabadok lehetünk, hogy kimondjuk: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” Az Ő nevének ereje van. Felszabadít a minket megkötő kérdések alól, hatást gyakorol és formálja életünket, gátakat tör át és az ember végre megláthatja, hogy az Isten által teremtett és kézben tartott valóságban él és nem az emberek által elképzelt és létrehozott díszletvilágban. Ekkor, a homályos látással a világra tekintő embert felváltja a tiszta látással, Krisztus keresztyéhez forduló ember.

Szeptember beköszöntével az életünknek egy új szakasza kezdődik el. Megindul gyülekezeteinkben az élet. Az iskolákat újra gyermekek zsvajva tölti be. Ebben a pezsgő zürzavarban hangzik fel Jézus kérdése. Halljuk meg csendes együttléteinkben, baráti beszélgetéseinkben vagy a legbensőbb szobánkban a néma csöndbe belesuttogott imáinkban.

A kérdés elhangzott: „Hát ti kinek mondotok engem?” A válaszadás feladata a miénk.

■ DOMA MÁRTON

„Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat.”

(Jakab 1,22)

Bizonyára mindannyiunknak ismerős a jelenség, amely a következő szólásokban megfogalmazódik: „az egyik fülén be, a másikon meg ki...”; „mintha csak a falnak beszélne az ember”; „pusztába kiáltott szó, amit mondanak”; „olyan, mint ha valaki a falnak beszélne, szava akár a falra hányt borsó...”.

Jakab apostol sorait olvasva az az érzésünk támad, hogy a fentiek Isten igéjével is megtörténnek. Amikor emberek hallják, hallgatják Isten igéjét, csak éppen gyakorlati hatása, tetten érhető foganatja nincs az életükben. Hallgatják, csak éppen minden marad a régiben.

Mi lehet az oka az ilyen oda-nem-figyelésnek, a meg-nem-hallásnak? Az ok talán éppen az, hogy túl sok egyébre figyelünk. Hangokra, amelyek másféle impulzusokat, másféle indulatokat közvetítenek felénk. S ezek között az üzenet, amit Isten igéje hordoz, valahogy háttérbe szorul. Nem tűnik elég fontosnak.

Vagy talán mert az ember úgy érzi, ha meghallaná, amit az igében Isten mond, az plusz terhet, plusz fáradságot róna rá? Olyasmibe vonná bele, amihez nem fülük a foga? Igen, Isten igéje kapcsán is működik bennünk bizonyos szelekció. Meghallom, ha kedvező nekem. Ha alátámasztja eddigi véleményemet. Ha nem jelent plusz feladatot. Ha nem kell túlzottan változnom miatta. Különbön jöjjön inkább a feledés.

Jakab rámutat, hogy az ilyenfajta feledékeny meg nem hallás nem felszabadítja, hanem inkább megrabolja az embert. Megfosztja



attól, hogy a hallott ige életformáló áldásaiban részesüljön. Aki így tesz, becsapja és megrövidíti önmagát. Mert az ige, Isten hívogató szava áldásokat, ajándékokat tartogat számunkra.

A meghallott, s megtartott ige gyógyítja emberi kapcsolatainkat. Hisz segít felismerni egymásra utaltságunkat. Segít felismerni és legyűrni ártó indulatainkat. Segít megfélekezni a nyelvet - ahogyan Jakab fogalmaz.

Isten igéje bennsőkben végbevitt hatásával enyhít emberi nyomorúságokon. Ezért több tudatosságra, tudatos odafigyelésre, megállásra bízta Jakab. Hogy tanuljunk meg figyelni, odafigyelni Isten életújító szavára. S hagyjuk, hogy életünket formáló, döntéseinkben, cselekedeteinkben meghatározó tényezővé lépjen elő Isten igéje. Akkor is, ha környezetünkben nagyon más hangok vannak túlsúlyban. Vonzóbb,

divatosabban csomagolt, hangosabban hirdetett vélemények. Akkor is, ha bennsőbből más szól, vagy ha úgy tűnik, hogy az íge meghallása kényelmetlenséget okoz. Hisz feladatok elé állít. Hisz változásra sarkall.

Igéjében egy „cselekedeteink által boldergábbá váló” életre hív bennünket Mennyei Atyánk. Részünk akkor lehet ebben, ha az ígének nem csupán hallgatóivá, hanem cselekvőivé leszünk.

■ CSELOVSZKY FERENC

A HÓNAP IGÉJE: NOVEMBER

„Egymaga feszítette ki az eget, lépdel a tenger hullámhegyein. Ő alkotta a Nagy Medvét és a Kaszáscsillagot, a Fiastyúkot és a Dél csillagait.” (Jób 9,8-9)

Kódexlapra festett evangélium

Egy 800 éves kódex egyik lapját díszíti az itt látható miniatúra. Van ebben valami igazán magával ragadó. Egyszerre sugároz szelidséget, finomságot, szépséget és erőt. A kép maga nem túl nagy, de mégis bátran nevezhetjük ezt grandiózus alkotásnak. A Teremtőt építészként, építőmesterként mutatja be ez a festmény. Zseniális, ahogy az Úr belép a megrajzolt képkeretbe. Az egyik lába még kint van a másik már a kereten belül, jelezve ezzel azt, hogy ő a határtalanból, a végtelenből lép be a keretek között lévő világba és megalkotja az univerzumot. Láthatjuk, az Isten alkot. Nem véletlenül hozza létre mindazt, ami körül vesz bennünket, hanem precízen tervezi meg a világmindenséget, kiméri a határait és megformálja az eget és a földet. Odafigyeléssel és gondos mozdulatokkal hoz létre mindent, aminek mi a részesei vagyunk. Ő alkot, teremt és formál és mi a világot szemlélve rácsodálkozhatunk az ő nagyságára. Vonalak, ívek, hullámok, határok és keretek, sőt évek, életek, magasságok és mélységek. Bárhova nézünk, ha alaposan szemléljük a dolgokat láthatóvá válik Isten ujjlenyomata.



Jób miután rácsodálkozik Isten nagyságára ezt mondja: „Hatalmas dolgokat művel kikutathatatlanul, csodás dolgokat megszámlálhatatlanul. Elvonul fölöttem, de nem látom, elsuhan, de nem veszem észre.” Ugyanezek a gondolatok, felismerések

tükröződnek ebben a több száz éve kódexlapra festett alkotásban. Ez a kép egyszerre illusztráció és hitvallás.

A világunkat megformáló Isten belép – képletesen és a valóságosan – a keretek közé. Ezen a miniatúrán a képkeretbe belépő Teremtőnek Krisztus arca van. Úgy gondolom ez a képi megjelenítés is egy hitvallás. A hatalmas Isten, aki kifeszítette az eget, megalkotta a csillagokat és lépdél a tenger hullámain Jézus Krisztusban láthatóvá lesz. A végtelen belép a véges világba. Számára nagyon is szűk keretek közé érkezik és ez nagyon szemléletesen jelenik meg ezen a képen, hiszen láthatjuk, hogy az Úr belép a teremtet világ képkeretébe és a képbe lépve nem is tud felegyenesedni. Őt szorongató keretek között alkot. Belép ebbe

a számára igencsak szűkös világba és újjá teremti, újjá formálja azt.

Jób meglátja Isten nagyságát és rádöbben az emberi lét töredékességére, de azt, hogy az Úr emberi testbe öltözik, értünk meghal és feltámad és megváltó szeretetével újjáformálja a világot azt az Őszövetség embere még nem ismerhette meg, de a kép csak ezt megtapasztalva lehet teljes. A finom ecsetvonásokkal dolgozó ismeretlen művész nem csak a Teremtő hatalmát ismerhette meg, hanem az Újszövetség örömeit is és ez is és az is megjelenik ezen a képen. Ezt a kódexlapot díszítő miniatúrát szemlélve mi egyszerre fedezhetjük fel Isten nagyságát és megváltó szeretetét.

■ KOVÁCS ÁRON

REFORMÁCIÓ ÜNNEPÉNEK IGÉJE

„Más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)

Viharos időkben fogalmazza meg meggyőződését a megosztással fenyegetett korinthusi gyülekezetnek Pál apostol, a gyülekezet alapítója. Arra emlékezteti őket, hogy a közösség létrehozója, megalapítója, felépítője és megtartója nem emberi személy, szervezet, hanem az Úr. Nem emberek hitén, tudásán, menedzseri képességén múlik ma sem az egyház megmaradása. Az alap maga Jézus, az ő személye a garancia a jövőre nézve.

Krisztus az alap. Akiről keresztyénnek neveznek minket. Akihez keresztségünkben kapcsolódtunk. Az ő nevének viselése kötelez minket követésére, hogy hozzá méltó legyen életvitelünk. Nem lehet egyszerűen

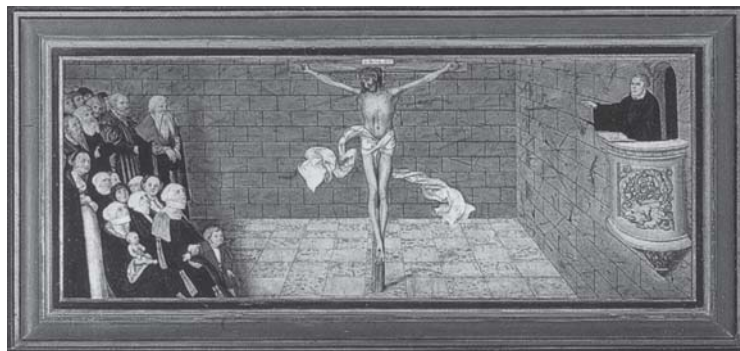
lecserelni őt más személyre, vagy mellé tenni a szenteket, Jézus anyját. Erre döbbsen rá Luther Márton is a Bibliát tanulmányozva. A Szentlélek Jézus Krisztusban kapcsol össze minket egymással és Istennel, ébreszt hitet és terem egyházat ma is. A solus Christus (egyedül Krisztus) reformációi elv szorosán kapcsolódik ehhez a páli igéhez. Egyedül Jézus üdvösségünk, örök életünk garanciája.

Manapság sokan aggódnak a keresztyénységért, az egyház fennmaradásáért. Mindaddig nincs okunk félni a jövőtől, amíg Krisztus az alap.

Mennyi minden múlik a jó, stabil alapon! A marokkói földrengés és hasonló

katasztrófák szörnyű képei ma is igazolják Pál szavait. A másféle, megbízhatatlan alap, hiába készül el gyorsan és olcsón, hiába tetszetős és modern, nem bírja ki a próbát. A ráépítők, és a benne lakók életükkel fizethetnek könnyelműségükért.

Az egyház Isten akaratából 2000 év óta ezen az alapon nyugszik. Jézus Krisztus értünk hozott keresztáldozatán. Különböző korok, filozófiák és hatalommal bíró emberek megpróbálták megkérdőjelezni, megingatni ezt az alapot. Manapság pedig divatos dolognak tűnik keverni a krisztusi tanítást ezoterikus, más vallásokból hozott nézetekkel, filozófiai gondolatokkal. „Hiszek a magam módján, nincs szükségem ehhez az egyházra” – vallják egyre többen. De tudjuk, az az alap, amelybe mindenféle dolgot beleöntenek és összekevernek, soha nem lesz megbízható. Jézus a Hegyi Beszédben a házépítő emberek példázatával



mutatja be, hogy aki nem az ő tanítására építi élete házát, az a viharok idején nem marad meg. Hiábavaló lesz munkája, hite nem tartja meg.

Reformáció ünnepén jó tudatosítani magunkban, hogy nem mi tartjuk fenn az egyházat, hanem Krisztus ígéje. Feladatunk nem a sóhajtozás, csüggedés az egyház jövője kapcsán, hanem Isten szeretetének meghirdetése és megélése Krisztusban,



családunkban, közösségeinkben. Az egyházat majd megtartja Ura, ha nem tér el a krisztusi alaptól. Nekünk keresztényeknek

nincs más dolgunk, mint örömmel énekelni és hirdetni a mai napon is: hogy van szilárd alapja életünknek, közösségeinknek, és ez maga Krisztus, aki szeretetével ma is megtart, megbocsát, erőt ad, és kísér az úton. Ámen.



Az egyháznak a Jézus a fundamentuma, a szent ígére épült fel lelki temploma. Leszállt a mennyből hívni és eljegyezni őt, megváltva drága vérén a válságban hívőt.

(Református énekeskönyv 590, 1)

■ GERŐFINÉ DR. BREBOVSZKY ÉVA

A Zelzah Porvooban

Szeptember első hétvégéjén Finnországba látogattunk ifjúságunk zenekarával, a Zelzah-val. Bár csak négy napot tölthettünk a mesészep Porvooban, bátran állíthatom, hogy mindannyiunk szívébe beférkőzött a finnek második legősibb városa. Vendéglátóink nyitottsága és vendégszeretete már az első pillanattól kezdve megteremtette a felszabadult, családi hangulatot. Ez a négy nap összekovácsolt minket, fiatalokat zenekarként és barátokként egyaránt. Szerencsések vagyunk, hogy közösen élhettük át, megoszthattuk egymással ezt a kalandot.



Helsinki kétórás repülőút után érkeztünk, többünknek ez volt az első repülése, így rögtön izgalmas kihívásokkal kellett szembenéznünk.

A finn főváros repülőterén aztán Tilly várt minket. Amint megérkeztünk bepakoltunk a kisbuszba és kezdetét vette a kaland, avagy a finn turné. Porvooba negyven perces buszút vezet, amit egy cseppet sem bántunk, mivel gyönyörű tájak mellett haladtunk el. Mi fiatalok egy hostelben laktunk, míg a négy felnőtt a buszállomás melletti hotelben szállt meg.

Első este a helyi Rosso nevű étterembe vittek minket vacsorázni, ahol betekintést nyertünk az ottani fine dining kultúrába. Az este folytatásaképp, valamint a három fogás ledolgozása érdekében egy nagy sétát tettünk a városban, ahol éppen „oltok éjszakája” volt. A szűk, történelmi utcák kivilágított butikjainak látványa, a kis téren szaxofonozó zenész muzsikája tökéletes előzetes volt az elkövetkezendő napokra.

Szombaton délelőtt ki-ki kedve szerint, a saját tempójában fedezhette fel Porvoót. Páran biciklire ültünk, de voltak akik

kávéztak vagy elmentek sétálni. Ebéd-időben csatlakozott hozzánk Pontus Salmi, testvérgyülekezetünk vezető lelkésze és Anna Talvitie a finn és svéd nyelvű gyülekezetek uniójának felügyelője. Több menü közül választhattunk, volt lazac kapormártással a bátrabbak pedig kipróbálhatták a rénszarvashúst is. Koradéután egy helyi idős hölgy vezetésével nyerhettünk nagyobb betekintést Porvoo történelmébe. Nem sokkal később pedig a Karijarvi tóhoz vezetett utunk, ahol találkozhattunk az ottani ifjúság tagjaival. Együtt sütögettünk, szaunáztunk, csobbantunk a számunkra jéghideg vízben és persze zenéltünk is.

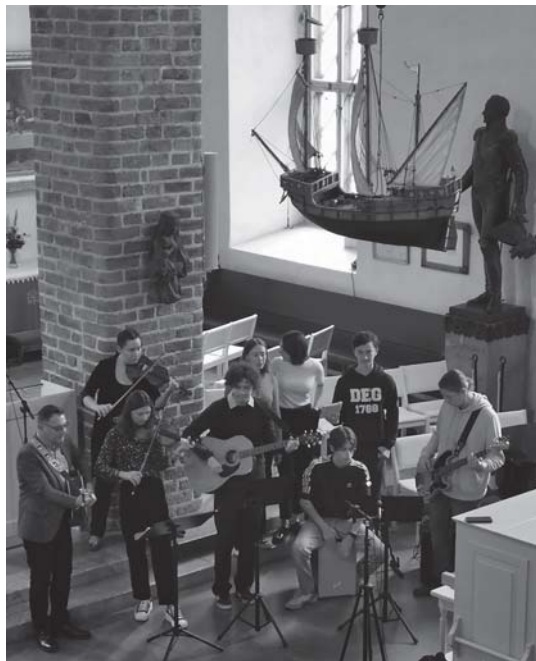
Vasárnap reggel a porvooi katedrális istentiszteletén többek között Pekka Simojoki dalait énekeltük, az igehirdetés magyar és finn nyelven szólat meg és mindannyian úrvacsorát is vettünk. Különös volt ebben az ősi templomban átélni a közösséget, ahol a finnek számára autonómiát biztosító I. Sándor orosz cár szobra mellett a hansavárosok jelképeként ismert hajó is a templomtér jellegzetes elemei közé tartoznak.

Az istentiszteletet követően egy jó hangulatú szeretetvendégségen vettünk részt, ahol finom sütemények mellett beszélgethettünk az ottani gyülekezet tagjaival.

Aznap vendéglátóink a festői szépségű Haiko kastélyba vittek bennünket ebédelni. Sajnos nem volt időnk körbenézni a birtokon, de a távolból így is láthattuk a park végében felbukkanó Balti-tengert.

Délután a gyülekezethez tartozó Gammelbacka templomában egy talán kevésbé ünnepélyes, de annál inkább közvetlen hangulatú istentiszteleten vehettünk részt, ahol természetesen ismét felcsendült a Zelzah muzsikája.

Az alkalmat követő „Kirkko Kaffee” keretében finn vendéglátóink Tilly és Anna



gítár és hegedű kísérettel egy finn dallal búcsúztak tőlünk.

Feri és Gábor, gyülekezetünk lelkészei pedig meglátogattak egy Porvooban élő, százkét éves magyar református lelkészt, aki sokat mesélt nekik életpályájáról, hol finnül, hol magyar szavakat használva.

Este a magyar csapat közösen vacsorázott, hogy elbúcsúztassuk a rövid, de intenzív, élményekkel teli hétvégét.

Hétfő reggel korán keltünk, 9 körül már összecsomagolva, izgatottan vártuk a buszt. Anna még indulásunkat is elintezette, de nem volt időnk szomorkodni, ugyanis előttünk állt még egy tartalmas Helsinki városnézés.

A fővárosban Tuula Vinko volt az idegenvezetőnk, akinek szinte tökéletes magyarsága mindannyiunkat lenyűgözött.

Az evangélikus dómot – ahol, mint kiderült az egyik lelkésznek különleges kapcsolata



van a Deák térrel, ugyanis évekkkel ezelőtt a gimnáziumban volt cserediák –, a szikla-templomot, valamint a kikötőt és piacot is volt alkalmunk megnézni abban a röpké négy-öt órában.

Három óra körül aztán végleges búcsút vettünk vendéglátóinktól és a mindannyiunk számára különösen kedvessé vált Finnországtól.

Lelkileg feltöltődve, de kulináris élményekkel is betelve, boldog szívvel és életreszóló élményekkel tértünk haza.

■ SMIDÉLIUSZ BERTA

EGYÜTTLÉT

Balatonszárszói gyülekezeti hétvége

2023. október 27-29.



Hívjuk Gyülekezetünk családjait, kicsiket, nagyokat, egyedülállókat a **balatonszárszói Andorka Rudolf Evangélikus Konferencia- és Missziói Otthonba**, hogy az idei munkaév témájáról gondolkodjunk.

A közösség megélését a korábbi évekhez hasonlóan idén is áhítatok, a természetben tett séták, a Biblia tanulmányozása, gyermekeknek szervezett programok gazdagítják majd.

A hétvége mottója: „A jövő fiatalá tesz”

Vendégünk: Varga Márta, a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodájának oktatási osztályvezetője, aki „Evangélikus oktatás – út az ifjúsághoz” címmel tart előadást.

Árak:

- felnőtt: 20.000 Ft
- gyerek: 10.000 Ft (14 éves korig)

Jelentkezni október 13-ig

az összeg befizetésével a Lelkészi Hivatalban lehet.

ORSZÁGOS EVANGÉLIZÁCIÓ

„Ki választana el minket Krisztus szeretetétől?”

Deák téri evangélikus templom 2023. október 14., szombat, 10-16 óra

9.40	Közös éneklés
10.05	Köszöntés, ima: Szemerei János püspök és Szeverényi János
10.20	„Szereteted szorongat” - az Új teremtés együttes zenei bizonyágtétele Győri Gábor Dávid vezetésével
10.50	Igehirdetés: „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” (Rm8,31-39) – Grendorf Péter
11.30	Bibliakörök, szekciók
12.45	Ebédszünet (az egyház szerény vendéglátást biztosít)
14.00	Tanúságtételek – Süveges Gergő újságíró, műsorvezető és Varga Gyula ny. börtönparancsnok, evangélikus hitoktató
15.00	Istentisztelet úrvacsorával

Liturgia: Gerőfiné dr. Brebovsky Éva

Igehirdetés: „Ki választana el minket Krisztus szeretetétől?” (Rm8,31-39)
– Weltler Gábor

Az alkalomra mindenkit szeretettel vár a Magyarországi Evangélikus Egyház Missziói Bizottsága.

ZENEI PROGRAM

Hegyi beszéd

November 15-én 18.00 órakor Gryllus Dániel és Sumonyi Zoltán Hegyi beszéd című dalciklusa csendül fel templomunkban a Kárpát-medencei lelkésztalálkozóhoz kapcsolódóan.

A Máté evangéliumának 5-7. fejezetében olvasható Hegyi beszéd Jézus törvényt magyarázata, tanításainak összegzése, melyet a szerzők tíz dalban dolgoztak fel. A dalokat Gryllus Dániel és Gryllus Vilmos éneklésként és gitár kísérettel, a Szentírás sorait az énekek előtt Mécs Károly olvassa fel.

Az elhangzó dalok címei:

- Az Ószövetségi törvények
- A törvények új értelme
- A nyolc boldogság himnusza
- A tanítványok feladata
- Az ég madarai
- A vakmerő ítélet
- A szűk kapu
- Az Úr imája
- A földi javak és a mennyi kincs
- A sziklára épített ház

Hagyományainknak megfelelően a zenés áhítat liturgikus keretben zajlik és a hangverseny két része között rövid igehirdetés hangzik el. Az esemény Belváros-Lipótváros V. Kerület Önkormányzatának támogatásával valósul meg.

Friss erő a fedélzeten

Ebben a munkaévben gyülekezetünk újra hatodéves teológus hallgatót fogad Doma Márton személyében. Szeretnénk, ha minél inkább bekapcsolódna a különböző munkaágak életébe, hogy megismerje a Deák téren folyó sokrétű munkát. Reméljük, hogy a következő hónapokban segíteni tudjuk őt a gyakorlati felkészülésben és személyiségén, jelenlétén, elkötelezettségén keresztül mi magunk is gazdagodhatunk.

Kedves Marci! Milyen háttérrel érkeztl közénk és melyek voltak azok a hatások, amelyek a lelkeszi hivatás felé terelték az életedet?

Győrben születtem 1996. június 5-én. Gyermekkorom óta természetes módon kötődöm az ottani gyülekezethez. A családnk lakhely alapján a nádorvárosi templomhoz tartozik, de az iskola miatt természetesen az öregtemplom sem ismeretlen a számomra. Nemcsak a Deák téren létezik Insula Lutherana, hanem Győrben is, én az óvodától kezdve egészen az érettségiig oda jártam, tulajdonképpen el sem hagytam az evangélikus szigetet.

Ezt követően azonban nem voltam meggyőződve arról, hogy tovább kellene tanulnom, így egy OKI-s képzés keretében a győri Richter János Zeneművészeti Szakgimnázium magán énekszakára kerültem, ahol három évet töltöttem el. A „Konzi” kitörést és eltávolodást is jelentett az addig megszokott egyházi közösséghez képest. Ez egy ideig nagyon imponáló volt, később mégis azt éreztem, hogy nem vagyok a helyemen, nem érzem jól magam a bőrömben. Most már úgy tekintek erre az időszakra, hogy Isten ezen keresztül is formált, készített az előttem álló feladatra. Teológiai kérdések már korábban is érdekelték, foglalkoztattak.

Úgy tudom, hogy a családtokban is volt előzménye annak, hogy a lelkeszi hivatás felé kezdtl orientálódni.



Igen, a dédnagypapám a Bakonycsernyéhez közeli Súrton szolgált, az ő fia Bödecs Barnabás is - aki az én nagymamám testvére volt - ezt a hivatást választotta. Nyilván ő is hatással volt rám. Jól emlékszem, hogy amikor meglátogattam az öregotthonban mennyire furcsállta azt, hogy mi a templomban dobbal, gitárral zenéltünk. Úgy vélte, hogy az afrikai törzsek dobolnak a dzsungelben, az ilyen lárma nem a templomba való. Nyilván jelentős volt a generációs különbség, ő ekkor 80 éves volt már, de neki is szerepe volt abban, hogy most itt lehetek.

A döntésedet mégis személyes élmények inspirálták. Milyen hatások értek útkereső fiatalként?

Az elhatározás, hogy jelentkeztek az EHE-re csak lassan forrt ki. Az érlelődés folya-

matában azért komoly szerepe volt a győri zenei táborban átélteknek. Az ott kialakult közösség sokat jelentett a számomra, csakúgy, mint Ócsai Zoltán lelkész vezetése. Ő addig is kísért engem, de a zenén keresztül úgy éreztem, hogy még közelebb kerültünk egymáshoz.

Ha egyetlen élményt, fordulópontot kellene mondani, akkor az egy táboros utótalálkozóhoz kötődik, amely itt zajlott Budapesten. Ennek a keretében látogattunk el egy Hillsong koncertre.

A Hillsong műfajra jellemző „liturgia” mondhatni nagyon puritán. A sok-sok modern, fiatalos zene mellett az imádság és a bizonyágtétel, a rövid, személyes, megszólító igemagyarázat a jellemzői.

Igen, ez a koncert ebben az esetben is így zajlott le. Volt egy pillanat, amikor azt kérték, hogy most mindenki üljön le. Mi közvetlenül a színpad előtt tartózkodtunk és mindenkinek jutott hely, csak nekem nem. Mindenki ült, egyedül én álltam ott a színpad előtt. Hangzott az imádság és akkor nagyon megszólítottnak éreztem magam. Lehet úgy is fogalmazni, hogy a megtérés pillanatai voltak ezek számomra.

Így én már pontosan tudtam, hogy mire van elhívásom, hogy mit kell csinálnom, a kérdés inkább úgy merült fel, hogy hogyan tudom elhagyni azokat a bohém vagy rossz szokásokat, amelyek a művészvilágban időközben rám is óhatatlanul hatással voltak.

A zenének azonban ezen a területen is terapeutikus hatása volt. Isten gondoskodott róla, hogy a nehéz periódusokban mindig születhessen egy-egy dal, amelyen keresztül kiírhattam magamból, ami éppen foglalkoztatott. Ez sokat segített a nehezebb időszakokban.

Úgy tudom, most is aktívan zenélsz.

A KÖZEL nevű formációban muzsikálok. Hajdú-Szmola Patrik kecskeméti lelkész szoktam helyettesíteni. Ezen kívül az egyetemen megalapítottuk a „Valami más” elnevezésű zenekart. Saját számokat írunk, ezek közül 9 dalt idén nyáron rögzítettünk az Üllői úti székház stúdiójában egy pályázati lehetőségnek köszönhetően. Remélem, hogy ezek idén ősszel már hallgathatóak is lesznek valamilyen formátumban. Nyilván a különböző feladatok, vállalások, hatodéves kiküldések miatt nehezebb lesz összetartani ezt az együttest, de a deák téri Zelzah talán kárpótlást jelenthet a következő időszakban.

Milyen várakozásaid vannak a deák téri gyakorlati évvel kapcsolatban?

Örömmel és sok várakozással érkeztem. Baranyay Bence volt az elődöm, akitől sok biztatást kaptam. Tulajdonképpen ő kapcsolt be egy korábbi zenei szolgálaton keresztül az itteni vérkeringésbe is. A Déli Kerület békéscsabai missziói napján adtunk egy koncertet a kistemplomban, amelynek kapcsán közelebb kerülhettem a gyülekezethez és lelkészeihez is.

Idén augusztus végén részt vehettem a közös munkaévközdő tervezésen, így már jobban látom, hogy milyen sokszínű az itteni munka. Szeretnék minél többet tapasztalni, látni, tanulni. A tervek szerint az ifjúság évében kiemelten foglalkozunk majd ifjúsági munkával. De úgy gondolom, hogy sok jótékony impulzus ér majd ezen kívül is. Hittanóráim is lesznek és az első igehirdetési szolgálatomra szeptember 24-én kerül sor a 9 órákor kezdődő istentiszteleten.

Isten áldja és óvja szolgálatodat közöttünk ebben az esztendőben és adjon elegendő hitet, reménységet, erőt az előtted álló feladatokhoz!

A beszélgetőtárs Smidéliusz Gábor volt.

Őrségváltás Ebernbén



Deák téri delegációnk augusztus első hétvégéjén részt vett Ebernbén Holger Manke gyülekezeti lelkési szolgálatba való beiktatásán. A soproni német nyelvű „küldő” gyülekezet vezetőivel és ifjúságával utazhattunk együtt, útközben sok jó hangulatú beszélgetésnek lehettünk tanúi és részesei is. Ezekből kirajzolódott az a ragaszkodás, amellyel lelkészükhöz kötődtek, és akinek a távozását sajnálattal fogadták. Érthető módon fájó szívvel búcsúztak tőle, de felemelő ünnep részeseként és tanúságtevőiként gazdagították a beiktatási szertartást, amely a Christus Kirche felújítási munkái miatt, az ökumené szép példájaként a katolikus templomban zajlott. Mi természetes módon annak örülhettünk, hogy Bernd Grosser utóda testvérkapcsolatunk indítását és így folytatását is szíven viselő barátként kezdi meg szolgálatát Ebernbén. Az elmúlt több, mint 10 esztendőben egészen személyes szálakon keresztül alakultak ki kapcsolataink. Számos területen együttműködtünk, ifjúsági

táborokat, konferenciákat, tanulmányi utakat szerveztünk. Rengeteget tanultunk egymástól, valóban igazi, mély testvéri kötődések alakultak ki a gyülekezeti tagjaink között is. Számunkra is stratégiai fontosságú volt tehát, hogy olyan lelkész vegye át a stafétát Frankföld legszebb tornyokkal övezett, már számunkra is ismerős és kedves városában, aki szívügyének tekinti a partneri elköteleződést. Holger Manke személye kiváló magyar nyelvtudása miatt is garancia erre nézve.

Smidéliusz Gábor az iktatási istentiszteleten Józsué könyvét idézve mondott áldást, Súlyom Jenő tiszteletbeli felügyelő pedig 1Kor 3, 11-re utalva hangsúlyozta, hogy sok lehetséges elválasztó különbség, tényező, a járványhelyzet nehézségei ellenére is mindvégig krisztusi alapon tudunk egymással közösséget építeni és ebben a közösségben megmaradni. A küldöttség tagjaiként Kovács Áron lelkész és Miloszerni Tamás vettek még részt a jól sikerült néhány napos látogatáson.

Nyári élménycsokor

A nyári időszak meghatározó gyülekezetünk életében, mégis bizonyos mozzanataiban kevésbé látható. Hiszen nem közvetlenül a szemünk előtt; a templomban, az istentiszteleteken, az Insula Lutherana-n történik. Ugyanakkor speciális lehetőséget kínál hogy a nagyvárosi tempótól eltávolodva, kötetlenebb körülmények között mély, akár életre szóló beszélgetések kapjanak teret, Isten igéjének megnyíló titkai táruljanak fel előttünk.



Június első hetében nemcsak a 33. Bach hét zajlott élénk figyelem és látogatottság mellett – hanem az azt megelőző hétvégén fiatalok számára tartottunk vezetőképzőt. Arról beszélgettünk, hogy mi szükséges egy rövid áhítat megtartásához, hogyan vezessünk egy csoportot, beszélgetést, milyen eszközeink lehetnek egy bibliai igeszakasz kreatív feldolgozásához.

Arra kértük a résztvevőket, hogy hozzanak magukkal egy tárgyat, amely a Deák térhez kapcsolódik számukra. Megható volt, hogy közülük ketten is az óvodai emlékkönyvüket mutatták meg, amelyet annak idején a

búcsúzásakor kaptak az idén 25 éves Kisdeák Óvodában.

Június 18-án délután már a csákvári udvar telt meg hangos gyermekzsivajjal. Témánk a bibliai állatok tulajdonságaira, archetipikus vonásaira, teológiai üzenetet hordozó attribútumaikra épült. Évek óta a fasori gyülekezettel közösen szervezzük ezt a hittantábort, így a ház utolsó négyzetmétere is ki van használva ilyenkor. Jó megtapasztalni, hogy az iskolai hitoktatás nyomán is egyre több gyermeket érünk el, akik ezen a nyári héten is közelebb kerülnek a gyülekezet életéhez.



Július 9-étől már az ifjúság tagjai táboroztak az ismerős faház nyújtotta otthonosságot élvezve. Talán utolsó alkalommal, hiszen a megszokott környezet jövő nyárra teljesen megújul. Az év témája; az elköteleződés adta számunkra a vezérfonalat, úgy hogy hozzá a Petőfi évforduló kapcsán versidézetek is kapcsolódtak az egyes napokat meghatározó módon. Különös szín volt, hogy öt apácai fiatal is részt vett az egész hetes találkozón.

Július 26 és 29 között a családos tábor szép számú résztvevőivel Debrecent, a kálvinista Rómát látogattuk meg. Élvezhettük a Nagyerdő természetközeli miliójét az állatkerttel csakúgy, mint a nagytemplom, a kollégium vagy a Déri Múzeum felekezeti és kulturális emlékeit. Rendhagyó módon vasárnap már a Deák téren zárult a program közös istentisztelettel ebédvel.





Augusztus 14-én az berni gyülekezet újonnan beiktatott lelkésze Holger Manke 10 eberni fiatal élén érkezett a Keleti pályaudvarra, ahol a házigazdák vártak rájuk. Idén a hagyomány és a zene gondolata köré épültek az áhítatok, beszélgetések, foglalkozások. A Budapesten töltött idő mellett Kőszegre látogattunk, ahol többek között a

Kálváriára látogattunk, az Arany Egyszarvú Patika Múzeumban ősi motívumok segítségével batikoltunk. Meglátogattuk a Táborkoházat és a Városi Múzeumot is, visszatérve a fővárosba pedig a Zene Háza kiállítás és az ünnepi tűzi játék hagyományos megtekintése sem maradhatott el.

TÁMOGATÁS

Hálaadási vasárnap: október 15.

Gyülekezetünkben évente két alkalommal nyílik lehetőség az **egyházfenntartói járulékok** borítékba helyezésére. Az esztendő második felében **október 15-re hirdetjük meg** az adakozásnak ezt a módját.

Adományainkat a két délelőtti istentiszteleten a padokra készített borítékokba téve az offertórium összegyűjtésekor a kosarakban helyezhetjük majd el. Kérjük testvéreinket, hogy a borítékban lévő kísérő űrlapok kitöltésével jelezzék, hogy kinek a nevében adakoznak.

Ezúton is köszönünk minden adományt és támogatást!

Gyülekezeti munkaprogram

Mottó: „A jövő fiatallá tesz”

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul” (Ézs 40,31)

A programterv előzetes jellegű, egyes részletekben előfordulhat változás!

Az esetleges változásokról részletek a gyülekezet www.deakter.hu oldalán olvashatók.

Állandó gyülekezeti alkalmak

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Kedd	10 órától	Kézimunka kör
	11 órától	Bibliaóra
	17 órától októbertől	Imakör
	19.30-tól	Lutheránia próba
Csütörtök	7.30-tól októbertől	Prima – liturgikus áhítat
	10 órától	Nyugdíjas klub
	18 órától	Bibliakör
Péntek	18 órától	Tini ifi
	19.30-tól	Lutheránia próba
Vasárnap	9 órától	Istentisztelet úrvacsorával
	10 órától októbertől	Konfirmációi előkészítő
	10.30-tól	Imakör
	11 órától	Istentisztelet, úrvacsora
	11 órától	Gyermekbibliakör (kivéve a hónap első vasárnapján)

Hétközi ünnepi istentiszteletek

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Október 14. szombat	9 óra	Országos evangélicizáció
Október 31. kedd	9, 11 és 18 óra	Istentiszteletek a reformáció emléknapján

Bibliórai és bibliaköri tematika: Olvassuk együtt Márk evangéliumát!

NAP	ALKALOM
Szept. 12. – 14.	Ki vagyok én? Zsoltárok 127
Szept. 19. – 21.	Hallom! 1Sám 3,1-21
Szept. 26. – 28.	A teremtés ünnepe – Föld és nagy ég... EÉK 68
Okt. 3. – 5.	Szívből! 1Sám 16,7
Okt. 10. – 12.	Mégis! 2Sám 4,4;9,1-13
Okt. 17. – 19.	Nincs kifogás! Jer 1,1-19
Okt. 24. – 26.	Bibliavasárnap hete – Van örök kincsünk... EÉK 286
Nov. 2.	Reformáció – Erős vár a mi Istenünk... EÉK 256
Nov. 7. – 9.	Akkor is! Dán 3,1-33
Nov. 14. – 16.	Engedjétek! Mk 10,13-16
Nov. 21. – 23.	Az egyházi esztendő vége – EÉK 449 Fel, mert az irgalom percei múlnak...
Nov. 28. – 30.	Örökélet vasárnapja – Uram, ó add, ha vándorutam... EÉK 525
Dec. 5. – 7.	Adventi ének: Kitérom előtted szívem... EÉK 147
Dec. 12. – 14.	Adventi ének: Szép Hajnalszallag... EÉK 148
Dec. 19. – 21.	Karácsonyi ének: Most keljete fel... Zarándokének 28

Magányosok bibliórája (helyszín: gyülekezeti nagyterem)

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Szeptember 25. hétfő	17 óra	Gáncs Péter ny. püspök: A teremtés hete
Október 30. hétfő	17 óra	Gyülekezetünk hatodévese: Doma Márton
November 27. hétfő	17 óra	Kovács Áron: Athosz
December 25. hétfő	17 óra	Év végi beszélgetés egy gyülekezeti lelkésszel

Zenei alkalmak a Deák téri templomban

Októbertől minden csütörtökön reggel 7.30-kor a templomban „Príma” liturgikus áhítatra várjuk az érdeklődőket.

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Szeptember 16. szombat	11 óra	Az Ars Sacra Fesztivál keretében Mekis Péter orgonál
Szeptember 17. vasárnap	11 óra	Kantátás istentisztelet J.S. Bach: Warum betrübst du dich, mein Herz? (BWV 138)
Szeptember 19. kedd	19 óra	Ars Sacra Fesztivál: Keresztkoncertek a Capella Esterházy Kamaraegyüttes koncertje
Szeptember 24. vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat: Kocsis Anna orgonál
Október 1. vasárnap	18 óra	Október a reformáció hónapja Max Reger: Meinen Jesum laß ich nicht (MR 1)
Október 29. vasárnap	11 óra	Kantátás istentisztelet J.S. Bach: Jauchzet Gott in allen Landen! (BWV 51)
Október 29. vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat – egyeztetés alatt
November 5. vasárnap	11 óra	Kantátás istentisztelet J.S. Bach: Laß, Höchster, laß der Hoffnung Strahl (BWV 198)
November 26. vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat – egyeztetés alatt

Gyermek- és családi alkalmak

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Szeptember 3. vasárnap	9 óra	Családi istentisztelet: Engedjétek hozzá! (tanévkezdő alkalom) Márk 10,13-14
Október 1. vasárnap	9 óra	Családi istentisztelet: A Kisdeák Óvoda 25 éves jubileuma– Jézust dicsérő gyereksereg (Mt 21,14-16)
Október 27-29. péntektől vasárnapig		Balatonszárszó – családos csendes-hétfvége
November 5. vasárnap	9 óra	Családi istentisztelet: Egy feltámasztott kislány (Mt9,18-19; 23-26)
November 25. szombat	15 óra	Ádventi barkácsolás
December 3. vasárnap	9 óra	Családi istentisztelet: Piactéri gyermekzsivaj (Lk 7,31-35)

Nyugdíjas klub csütörtöki programjai (10 órától a klubhelyiségben)

NAP	ALKALOM
Szeptember 7.	Munkaévkézdő együttlét
Szeptember 14.	Porvoói beszámoló
Szeptember 21.	Sárfalvi Ilona vetít Párizsról
Szeptember 28.	A Kispróféták 1.
Október 5.	Bemutakozik a hatodévesünk
Október 12.	Luther, a közéleti ember
Október 19.	Bence Ágnes vetít
Október 26.	A Kispróféták 2.
November 2.	Luther, a magánember
November 9.	David Livingstone, a misszionárius
November 16.	Sárfalvi Ilona vetít Horvátországról
November 23.	A Kispróféták 3.
November 30.	Reményik Sándor ádventje
December 7.	Máté és a jövendölések
December 14.	Bence Ágnes vetít
December 21.	Karácsonyi együttlét versekkel

Csendes hétvége

IDŐPONT	HELYSZÍN	ALKALOM
November 18-20.	Balatonszárszó	Gyülekezeti csendes-hétvége

Presbiteri alkalmak

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Szeptember 18. hétfő	18 óra	Presbiteri ülés
Október 9. hétfő	18 óra	Presbiteri bibliaóra – Ahol a kincsetek van... Az igazgyöngy példázata (Mt 13,44-46)
November 13 hétfő	18 óra	Presbiteri ülés
December 11. hétfő	18 óra	Presbiteri bibliaóra – Ahol a kincsetek van... Szegények a központban (1Kor 11,21-22)

Vasárnapi gyermek-bibliakör alkalmai: újult erővel – Biblia portrék

NAP	ALKALOM
Szeptember 10.	Noé – Pusztulás és megújulás
Szeptember 17.	Ábrahám – Új kezdet
Szeptember 24.	József – Magasságból mélységbe, mélységből a magasságba
Október 8.	Rúth – Otthonra lelni idegenben
Október 15.	Dávid – Lehetetlen küldetés?
Október 22.	Illés – Megújulás a pusztában
Október 29.	Gyülekezeti kirándulás - Balatonszárszó
November 12.	Eszter – Megmentem a népemet
November 19.	Dániel – Imádság és oroszlánok
November 26.	Az ifjak a tüzes kemencében – Szilárd hit
December 10.	Jeremiás - „Ne mondd azt, hogy ifjú vagyok”
December 17.	Nehemiás – Újrakezdés, újjáépítés

(A gyerekek a 11 órai istentiszteleten a templomból a kezdő oltári szolgálat végén indulnak a foglalkozásra.)

Senior kör

NAP	IDŐPONT	TEMATIKA
Szeptember 27. szerda	18.30	Dr. Reuss András professzorral közelmúltban megjelent könyvéről Smidéliusz Gábor beszélget.
Október 25. szerda	18.30	Beszámoló a Lutheránus Világszövetség krakkói naggyűléséről - Cselovszkyné Dr. Tarr Klára osztályvezető MEE
November 29. szerda	18.30	Athos – Kovács Áron
December 13. szerda	18.30	Ádventi együttlét

Baba-mama kör (kéthetente pénteken)

NAP	ALKALOM
Szeptember 22.	„A jövő fiatallá tesz” - Kicsik és nagyok lelki erőforrásai
Október 13.	Hitre vezetés kihívásai és örömei
Október 27.	Hogyan beszéljünk a gyerekeknek az elmúlásról?
November 10.	Gyerekevelés a Bibliában
November 24.	Altatási tippek
December 8.	Ádventi készülődés

Nikodémusok köre (beszélgetések a Bibliáról és önmagunkról)

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Szeptember 25. hétfő	19 óra	A sorozat programja a résztvevőkkel történő megbeszélés szerint kerül kialakításra.
Október 30. hétfő	19 óra	
November 27. hétfő	19 óra	
December 18. hétfő	19 óra	



A Pesti Evangélikus Egyház Deák téri
Egyházközség szeretettel meghívja
intézménye, a

Kisdeák Evangélikus Óvoda
fennállásának 25. évfordulójára tartandó
ünnepi istentiszteletre és az azt követő
szeretetvendégségre!

Az alkalomra **2023. október 1-én**, vasárnap, 11
órákor kerül sor, a Deák téri evangélikus
templomban.

Jelenlétére számítunk, de kérünk szépen egy
megerősítő visszajelzést az erre a célra
létrehozott facebook-eseményen, illetve az
óvoda bármelyik elérhetőségén!

Erős Vár a Mi Istenünk!

Smidéliusz Gábor
igazgatólelkész

Borovitz Orsolya
óvodavezető

Impresszum

Őszi levél

A Pesti Evangélikus Egyház Deák téri Egyházközség
negyedévente megjelenő hírlevele
2023/2. szám

Szerkesztők:

Cselovszky Ferenc
Gerőfiné dr. Brebovszky Éva
Kovács Áron
Smidéliusz Gábor

Kiadványszerkesztés:

Bodai Tamás

Nyomtatás:

Extra Média Nyomda Kft.

Kapcsolat:

Pesti Evangélikus Egyház, Deák téri Egyházközség
cím: 1052 Budapest, Deák F. tér 4.
tel.: 06 1 483 21 50
e-mail: deakter@lutheran.hu
web: www.deakter.hu

A lelkeszi hivatal nyitvatartása:

Minden hétköznap 9-től 13 óráig